

Från varg till lamm

Tänk att det skall vara så svårt att svälja sin stolthet och erkänna sina misstag. Detta är ett dilemma som hela mänskligheten lider av, inklusive mig själv. Jag tror att vi svenskar har extra svårt att erkänna våra brister. På grund av jantelagen sopar vi gärna oförrätter under mattan istället för att ta itu med dem. För husfridens skull undviker vi ofta en konfrontation framför att ta fram sanningen i ljuset och reda ut saker. Vi lurar oss själva med att tro att livet blir lättare på detta sätt. Guds ord är väldigt klart; *”Om vi säger att vi har gemenskap med Honom, men vandrar i mörkret, ljuger vi och handlar inte efter sanningen. Men om vi vandrar i ljuset, då har vi gemenskap med varandra och blodet från Jesus renar oss från all synd. Om vi säger att vi är utan synd, bedrar vi oss själva och sanningen finns inte i oss. Men om vi bekänner våra synder är Han trofast och rättfärdig och förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet.” 1Joh.1:6-9*

Då jag senast jobbade på Nattcaféet för Göteborgs hemlösa fick jag ett härligt exempel på detta. En av våra gäster, låt oss kalla honom Tomas, har ett väldigt hett temperament. När han är på dåligt humör går han fram som en ångvält. Kommer någon ivägen brukar det blixtra till och smockan hänger lätt i luften. Vi har försökt prata Tomas till rätta vid sådana tillfällen, men det har varit lönlöst. Han brukar sticka iväg i vredesmod vid varje tillsägelse. I tisdags när Tomas kom var han på det humöret. Redan utanför Cafédörren hettade det till. En av gästerna som stod där råkade ställa en olämplig fråga. Det var tillräckligt för Tomas att tända på. Han tog fram en stor kofot och viftade med och gav killen som frågade en riktig ”skalle”. Eftersom en av våra volontärer såg vad som hände stack Tomas iväg. Han vet ju att man inte får bruka våld i eller utanför vårt Café. Jag fick höra vad som hänt och hoppades att Tomas skulle hålla sig borta den kvällen. Men efter en timma dök han upp igen och låtsades som inget hade hänt.

Jag sa till Tomas att han hade brutit mot våra regler och inte var välkommen mer den kvällen. Han fick ta en smörgås och kaffe och under protest lämnade han lokalen. Väl utanför dörren kände jag att jag skulle ge Tomas en chans att göra upp. Jag sa till honom, - Du har två saker att välja på. Antingen går du härifrån genast eller så går du in i Caféet och ber killen om förlåtelse som du skullade. Jag skulle bli glad om du valde ödmjukhetens väg. Det var flera som stod utanför och hörde min utmaning. Jag gick tillbaka in, men kan inte säga att jag hade någon stor förhoppning om att Tomas skulle göra mig glad. Till min förvåning kom han in efter en stund och gick rakt fram till den han gjort illa, och bad om ursäkt. Det gick ett sus genom Caféet och många kom spontant fram och kramade Tomas för att han valde att ödmjuka sig.

Det var något stort som hände i den stunden. Himlen öppnades över Tomas och efter det var han som ett lamm. Jag tackade honom för det han gjort och fick ett jättefint samtal med Tomas om livet och vad som är värt att leva för. Han uttryckte en längtan att förändra sig och sluta med sina droger. Jag utmanade honom att söka Guds väg och berättade om hur jag hade fått hjälp ur mitt missbruk, när jag förstod vem Jesus var. Hela natten var Tomas som en förvandlad människa. Han hade kanske för första gången i sitt liv fått smak på Andens frukter, att ödmjuka sig och gå kärlekens väg. Be gärna för Tomas att han fortsätter att välja den vägen.

”Klä er i ödmjukhet mot varandra, ty Gud står emot de högmodiga. Men de ödmjuka ger han nåd.” 1Pet.5:5